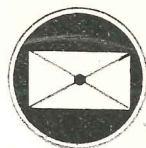

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik,
eller Postboks 875, Oslo.

NR. 9/10

1954

13. ÅRG.

INNFORELSEN AV FRIMERKET I NORGE

Av førstesekretær i Poststyret, E. Tommelstad.

(Forts. fra nr. 7/8—54.)

Til Slutning bemærkede Komiteen, at det vilde have været ønskeligt, om man samtidig med Reformen i Portosystemet tillige havde kunnet faa sammenfattet i en fuldstændig ny Lovgivning ikke blot de Bestemmelser, som stod i umiddelbar Forbindelse med det forandrede System, men saavidt muligt alt, hvad der med Hensyn til Postvæsenets almindelige Organisation og Virksomhed under de bestaaende Forhold kunde og burde være Gjenstand for Lov. De gjældende Hovedanordninger om Postvæsenet gik nemlig tildels over 150 Aar tilbage i Tiden og maatte ansees som forældede, ligesom det ikke var saa ganske let selv for den mere Indviede i forekommende Tilfælde at finde ud, hvad der i disse Anliggender fremdeles var gjældende Ret. — Naar der var vundet nogen Tids Erfaring om Indflydelsen af det nye Portosystem paa alle de herhen hørende Forhold, burde der, udtalte Komiteen, skrides til Istandbringelse af en ny almindelig Lovgivning angaaende Postvæsenet. Endvidere henledede Komiteen Opmerksomheden paa Ønskeligheden af, at der i Landdistrikterne ved Postveiene anbragtes Kasser, hvori der kunde nedlægges Breve, som af Postbudet eller Postføreren senere kunde tages ud for at bringes til Ekspeditionen, saaledes at Afsen-

deren ikke stadig behøvede at søge til den. I Forbindelse hermed kunde der maa- ske blive truffet et saadant Arrangement, at Postvæsenet mod en ganske lav Porto besørgede Breve til Steder, der laa i Ru- ten midtimestem to Postekspeditioner. Saakaldte Fodposter til Ombringelse af Breve fra og til Personer boende i samme By eller dens nærmeste Omegn turde det ligeledes nu findes hensigtsmæssigt at faa istandbragt, ialfald i nogle af de større Byer. Hvad der imidlertid fornemmelig antoges at burde være Gjenstand for Op- mærksomhed, var Forholdet med de af Postvæsenet besørgede Pengeforsendelser, særlig Udstrækningen af det Ansvar, som overtoges af Postvæsenet for saadanne Forsendelser. Ligeledes turde det maaske fortjene at komme under nærmere Over- veielse, udtalte Komiteen, om de saakaldte Postanvisninger med nogen Fordel skulde kunne anvendes i enkelte af de betydeli- gere Postruter her i Landet.

Dernæst omhandlede Komiteen et af Re- præsentanten Dieseth fremsat Forslag til Lov angaaende Postvæsenet, sigtende til at lette de Byrder, som især i visse Egne var forbundet med at skulle forrette som Postaabner eller Postbefordrer. Ifølge For- slagets § 1 skulde enhver efter Paalæg være pligtig til at overtage Postens Aab-

ning eller Postens Befordring tillands i 2 paa hverandre følgende Aar, efter hvilken Tid han var fri, indtil disse Forretninger var udførte af andre dertil skikkede, og bekvemtboende Opsiddere efter Omgang. Ifølge § 2 skulde den, som paalagdes Postbefordringen tillands, bl. a. nyde den Betaling, som i Loven om Skydsvæsenet var bestemt ved faste Stationer, foruden Ret til at erholde et ungt Mandskab afgivet fra Militæretaten til Postkarl. Ifølge § 3 skulde ingen kunne paalægges Postbefordring med flere Heste, end han i Regelen holder.

Komiteen fandt ikke at kunne anbefale de i Forslaget indeholdte Bestemmelser ophøjede til Lov, men indstillede paa, at Forslaget skulde oversendes Regjeringen til mulig Afbenyttelse ved en fremtidig Revision af Postlovgivningen.

Endelig nævnte Komiteen, at den fra Repræsentanten Sanne havde modtaget en Skrivelse til ham fra Romsdals Amts Landhusholdningsselskab angaaende det ønskelige i, at der kunde meddeles Kongen Bemyndigelse til at tilstaa almennyttige Selskaber Tilladelse til under nærmere foreskrevne Betingelser at sende med Posten portofrit eller mod modereret Porto saadanne gavnlige Skrifter, som maatte udgives af Selskaberne. Der var imidlertid ikke fremsat bestemt Forslag, og Komiteen antog desuden, at Spørgsmaalet i ethvert Fald neppe kunde blive at afgjøre uden efter en fuldstændigere Forberedelse end den, Komiteen da vilde have seet sig istand til at tilvejebringe.

Sagen behandledes i Odelstinget den 10de Mai.* Som § 1 var indstillet:

«For Befordringen af et enkelt Brev, hvorved forstaaes det, som ikke veier mere end 1 Lod, erlægges, uden Hensyn til den Veilængde, hvori Brevet befordres, en Porto af:

- a) 4 Skilling, naar det afsendes betalt.
- b) 6 Skilling, naar det afsendes ubetalt.»

Aarflot vilde have Portoen for ubetalte Breve fastsat overensstemmende med den kongelige Proposition til 5 Skilling. Schweigaard var enig heri. Gik man ud fra den Tanke, at Postvæsenet ikke burde overtage Befordringen af Breve, medmindre den havde modtaget Betalingen herfor paa forhaand, var Indstillingen rigtig, ja, den gik ikke engang vidt nok, men denne Tanke havde man ikke vovet at bygge

paa, fordi det laa i de menneskelige Forhold, at Modtageren ofte var pligtig at betale, i hvilket Tilfælde det ofte kunde blive vanskeligt for Afsenderen at faa sit Udlæg til Frankering godtgjort. Det beroede paa Forholdenes Beskaffenhed, hvem der var forpligtet til at betale. Breve mellem Venner og beslegtede blev i Regelen betalte paa Forhaand, og saadanne Breve kunde man ogsaa uden at forrykke det rette Forhold forlange frankerede; men med Forretningsmænds Breve forholdt det sig anderledes, da man ved en saadan almindelig Regel vilde nøde dem til at have en særegen Afregningskonto for disse Udgifter. Hellerikke vilde man ved at sætte Portoen til 6 Skilling opnaa sin Hensigt, at faa Frenkering indført. Det andet Øiemed, som man vilde søge opnaaet, var Erstatning for det større Bryderi, som Postvæsenet vilde faa ved Ikke-Frankering. Som Arbejdspenge maatte imidlertid en Forhøielse af 25 % som af Regjeringen foreslaaet ansees tilstrækkelig, og det var ingen Rimelighed i at gaa høiere, naar man ikke som i andre Lande havde vovet at forhøje Portoen for Breve, som ikke betales med Frimærker. Hvis saadanne ikke kom meget i Brug, kunde det endog i mange Tilfælde foranledige mere Uleilighed at modtage disse Fireskillinger paa et Sted og i kort Tid end at lade dem opkræve af Postbudene i Forbindelse med Brevenes Aflevering. Skulde man ikke vilde gaa med paa at nedsætte Portoen for de ubetalte Breve, uden tillige at nedsætte Vægten fra 1 til 3/4 Lod, vilde Taleren heller gaa med herpaa end paa de 6 Skilling, da man nu engang var vant til den sidstnævnte Vægt, og det vel sjelden vilde træffe, at et almindeligt Brev veiede mere, især nu, da Papiret var saa tyndt, og det tykkere vel ikke blev meget brugt paa Grund af dets større Kostbarhed.

K. Motzfeldt ansaa 1 Lod for den rigtigste Vægtbestemmelse, da Vedkommen- de isaafald i 99 af 100 Tilfælde kunde være sikker paa, at Brevet kun var enkelt, idet det var almindeligt, at et Brev veiede lidt under eller lidt over 3/4 Lod. Desuden havde vi denne Vægtbestemmelse i den udenlandske Korrespondance. Hvad det tynde Papirs Indflydelse paa Vægten angik, behøvede man blot at undersøge paa hvilket som helst Postaabneri paa Landet for at finde, at Postpapir endnu ikke var almindelig brugt. Han kunde ikke fatte, hvorledes man kunde lægge saa stor Vægt

* Chr. Posten Nr. 2037.

paa, enten man satte 6 eller 5 Skilling for ubetalte Breve, da det her kom an paa et Skjøn. Schweigaard gik vistnok ud fra, at Hensigten blot var, at man helst skulde havt Erstatning for det øgede Arbejde, medens et vigtigt Øiemed var at faa indført almindelig Frankering. Man indvendte, at denne var uforenelig med den almindelige Forretningsorden, men hertil vilde Taleren bemærke, at man i Sverige havde tvungen Frankering og ligesaa vi i Forholdet til Sverige. Ligeledes havde man paa denne Maade drevet Frankeringen igjennem i Danmark, saa Antallet af de betalte Breve der nu udgjorde 80 Procent. Frankering vilde lette Administrationen meget, og naar man i Sverige, hvor Portoen var endnu meget høiere og Pengene havde større Værdi, havde indført Frankotvang, kunde man ogsaa gjøre det hos os. Han var forvisset om, at naar Poststyrelsen ikke havde foreslaaet 6 Skilling, var det væsentlig fordi den ikke havde troet, at et saadant Forslag kunde sættes igjennem. Borchsenius henholdt sig til den foregaaende Taler, der var Fagmand og Autoritet i saadanne Sager, og fandt Departementets Holdning til den foreslaaede Reform noget vaklende. Aall var derimod enig med Schweigaard, ja, han var endog tilbøielig til ikke at gjøre Forskjel mellem betalte og ubetalte Breve, da det beroede paa Forholdene, enten man betalte Brevene eller ikke. I private Forhold pleiede man at frankere Brevene, men i Forretningsforhold herskede en anden Praxis; man behøvede blot at tænke paa de mange Breve, som afsendtes fra Laaneindretningerne ufrankererede, fordi de ikke vilde have den Uleilighed igjen at indkræve disse Skillinger hos Modtageren. K. Motzfeldt kunde finde det rimeligt, ikke at gjøre nogen Forskjel mellem betalte og ubetalte Breve, men han kunde ikke forstaa Grunden til, at man skulde have en Porto af 5 istedenfor 6 Skilling for de sidstnævnte. Dahl oplyste, at i Forretningsverdenen betaltes Brevet af Afsenderen eller Modtageren, eftersom det vedkom henholdsvis den første eller den sidste Forretninger. Johnsen var enig med Aall og foreslog, at litr. b skulde gaa ud.

Ved Voteringen blev § 1 bifaldt efter Indstillingen, dog saa, at Satsen 6 Skilling for ubetalte Breve forkastedes med 53 Stemmer, hvorefter det bestemtes, at Saten skulde være 5 Skilling, idet 16 stemte for 4 Skilling.

§ 2, indeholdende Bestemmelse om Anvendelsen og Salg af Frimærker, samt § 3 om stigende Porto for Breve over 1 Lod, saaledes at der for hvert Lod derover skulde betales én Brevporto eller ét Frimærke, bifaldtes enstemmig og uden Debat. § 4 indeholdt bl. a. den Bestemmelse, at der ved Pengeforsendelser, foruden almindelig Brevporto skulde erlægges en Værdipor- to af 4 Skilling for Beløb indtil 10 Speciedaler og 8 Skilling for Beløb over 10 og indtil 50 Speciedaler, og stigende med 8 Skilling for hver 50 Speciedaler indtil 500, og senere med 8 Skilling for hver 100 Speciedaler. Grave foreslog, at Værdipor- toen skulde sættes til 4 Skilling for Beløb indtil 15 Speciedaler, men dette Forslag forkastedes mod 34 Stemmer.

Ved § 5 bemærkede v. Tangen, at han var enig i, at der burde indføres en Bestemmelse om Ansaret for de bortkomne Breve, men at han ingenlunde kunde finde en Godtgjørelse af 5 Speciedaler tilstrækkelig enten til at fremkalde større Betryggelse for Brevenes Behandling eller til at erstatte det særdeles betydelige Tab, som kunde følge af, at et Forretningsbrev blev borte. Man havde vel paaberaabt sig Danmarks Exempel, hvor en lignende fast, mindre Erstatning var indført; men førend han kunde lade dette gjælde, maatte han have Sikkerhed for, at vort Postvæsen var ligesaa betryggende og sikkert ordnet. Førend han fremsatte Forslag til Forandring i Paragrafen, ønskede han derfor Oplysning om, hvorledes det forholdt sig i saa Henseende. Borchsenius: Hensigten vilde i Almindelighed opnaaes ved den her foreslaaede Erstatning, da vedkommende Postfunktionærer havde tilstrækkelig Spore til at være omhyggelige i Muligheden af, at de kunde komme til at tilsvare disse 5 Speciedaler. Men det vilde være altfor farligt at gaa ind paa et ubestemmeligt Ansvar. Han oplyste saaledes, at der nu var anlagt Sag mod Statskassen til Erstatning af et Tab paa flere Tusinde Speciedaler, som var forvoldt ved, at et senere forlist Skib ikke blev assureret i rette Tid, da Brevet, som indeholdt Ordren til at tegne Assurance, var blevet overliggende. Præsidenten (Stabell), som ogsaa fandt Paragrafen mangelfuld, havde tænkt sig, at man kunde assurere sine Breve ved at angive dem til en vis Værdi og da betale Afgift af dem som for Bankobreve, i Lighed med hvilke de i Tilfælde maatte erstattes. Men han havde ikke Sag-

kundskab nok til at driste sig til at fremsætte Forslag herom. K. Motzfeldt: Man maatte ikke tabe af Sigte, at man nu havde opgivet noget af Sikkerheden ved Brevbefordringen for at fremme Hurtigheden, og at det saaledes nok kunde hænde, at ikke alle Breve kom frem, hvorfor det var farligt at sætte Erstatningen for høit. Ligeledes vilde det være farligt, at gaa ind paa den Udvei, Præsidenten havde antydet; thi for at sikre sig mod Svig havde man bestemt, at Indholdet af Bankobrevene skal eftertælles paa Posthuset, og det gik ikke an at overlade til Afsenderen at opgive det Pengebeløb, som var lagt ind i et Brev, men det vilde være endnu farligere at lade ham bestemme Værdien af et Brev uden Pengeindhold. Hovedfordelen ved en Bestemmelse som den i Paragrafen indeholdte, vilde være, at Almenheden blev gjort opmærksom paa, at Postvæsenets Erstatningsansvar dermed var udtømt. I det af Borchsenius omtalte Tilfælde havde en Forsømmelse virkelig fundet Sted; men det var ikke at antage, at Erstatningskravet, der gik ud paa hele Skibets Værdi, blev sat igjennem ved Domstolene. Han kunde nok give v. Tangen Ret i, at 5 Speciedaler var en for ringe Sum til at sikre sig Omhyggelighed hos Postbetjentene; men deres Ansvar var heller ikke ude hermed. Taleren tillagde, at man ikke kunde sætte Erstatningsansvaret for høit, fordi det havde sine Vanskeligheder at bevise, at et Brev virkelig var kommet frem, og at man heller ikke burde afholde sig fra at indføre den foreslaaede Regel her i Landet, om end vore eiendommelige Forhold, deriblandt at Postaabnerne ofte udnævntes mod sin Villie, gjorde det vanskeligt at gjøre vore Postanstalter saa gode som Udlandets. Forøvrigt maatte man heller ikke gjøre for stort Væsen af disse bortkomne Breve, da det i Regelen ikke vilde medføre noget egentligt Pengetab, om et enkelt Brev engang imellem kom bort. Faye indrømmede at det kunde være vanskeligt at træffe det Rette, og at man for Hurtighedens Skyld maatte opgive noget af Sikkerheden; men dette gjaldt ikke de anbefalede Breve, som blev særskilt karterede, og med Hensyn til hvilke han maatte foretrække den gamle Ret for den aldeles utilstrækkelige Erstatning, som vilde ligge i de 5 Speciedaler. Man maatte ikke ensidig se hen til Statskassens Fordel, men ogsaa til de mange Statsborgeres, hvis Ve og Vel kunde berøres føle-

lig ved, at et Brev ikke kom frem. Han syntes, at Præsidentens Tanke havde meget for sig; en virksom Overbestyrelse maatte ialfald tildels kunne forhindre, at der spilledes under Dække mellem Afsenderen og Postbetjenten. K. Motzfeldt mente, at man for Tiden ingen Ret havde til Erstatning, hvortil Faye svarede, at man ialfald først fik se Dom i den omtalte Sag. Det var ham forresten bekjendt, at man i Udlandet fik fuld Erstatning for Pakkegodssager. Borchsenius antog, at disse havde en Værdi i og for sig, hvilket ikke var Tilfældet med Breve. v. Tangen erklærede, at da han ikke havde faaet de attraaede Oplysninger om vort Postvæsens Udvikling og Sikkerhed i Sammenligning med Udlandets, vovede han ikke at fremsætte Forslag til en forandret Erstatningspligt, hvorimod han maatte foreslaa, at 2det Punktum i Paragrafen skulde udgaa. K. Motzfeldt fandt det ikke givet, at en Sag var tvilsom, fordi en Mand indlod sig paa at procedere. Om nævnte Sag gik Staten imod, og man her ikke indtog en Bestemmelse om Erstatning for de anbefalede Breve, vilde Følgen heraf blive, at man fik et ubestemmeligt Erstatningsansvar for alle Slags Breve, og heller end at gaa ind herpaa, burde man dog fastsætte en bestemt begrænset Erstatningspligt, selv om denne blev noget høiere end her foreslaaet. Paa Foranledning af Præsidenten, som fandt, at «NB» burde udgaa, oplyste han, at dette var den europæiske Betegnelse for «anbefales». Nissen talte mod v. Tangens Forslag, idet han gjorde opmærksom paa, at naar et Brev til Hamburg blev borte i Danmark, erstattede den danske Postkasse ifølge Konventionen den norske blot 5 Spd., hvorfor det vilde være urimeligt, om vor Erstatningspligt skulde strække sig videre. Schweigaard syntes, at hele Paragrafen blev saa godt som overflødig, naar 2det Punktum udgik, hvortil Motzfeldt bemærkede, at man alligevel vilde vinde det ved Paragrafen, at Retten til at faa Brevene særskilt karterede blev bestemt ved Lov istedetfor ved et tilbagekaldeligt Cirkulære. Paa Foranledning af Augustinussen erklærede han, at Postaabnerne, som nu var forpligtede til at kartere paa Navn, ogsaa maatte have Ret til at tage Gebyr for Brevets Anbefaling, men at forresten Navnekartering vistnok efterhaanden kom til at bortfalde ogsaa ved Postaabnerierne. v. Tangens Forslag blev derefter forkastet mod 20 St.

og Paragrafen iøvrigt bifaldt mod 12 St. § 6, der bestemte, at Pakker, som veiede mere end 32 Lod og ikke indeholdt eftertællede Penge, svarende i det mindste til Portobeløbet, ikke kunde afsendes ubetalte, blev enstemmig bifaldt. § 7 om Lovens Ikrafttræden til 1ste Januar 1855 blev ligeledes enstemmig bifaldt efter Indstillingen med følgende Tillæg: «Fra hvilken Tid §§ 1, 2 og 3 i Loven om Brevportoens m. v. af 12te August 1848 ophæves.» Der- ved bortfaldt Lovens Indledning foran § 1.

Lovens Overskrift blev derefter bifaldt og Sagen sendt Lagthinget — begge Dele enstemmig.

I Anledning af Komiteens Indstilling om Dieseths Forslag udviklede Forslags- stilleren Ulemperne ved den bestaaende Ordning; han ventede ikke at drive sit Forslag igjennem, da det sjelden lykkedes med private Forslag; men han havde dog ikke villet undlade at fremkomme med det, da der ved de gjældende Bestemmelser om Postaabnere og Postskydsen blev begaaet en Uretfærdighed mod mange. Staten burde være varsom med at paalægge Folk Byrder, især naar det væsentlig gik udover Enkelte. Borchsenius, Schwei- gaard, Nissen, Kildal og Skjerholdt talte for Indstillingen, hvorimod Præsidenten var mod Oversendelse til Regjeringen, som derved blot vilde faa Anledning til at ned- sætte en kostbar Kommission, hvoraf Re- sultatet pleier at være ubetydeligt i For- hold til Udgifterne. Aall var ogsaa mod Oversendelse, da han ikke troede, at den- ne Sag kunde ordnes anderledes end skeet. — Ved Voteringen blev Indstillingens 2den Post bifaldt mod 11 Stemmer.

Ved Sagens Behandling i Lagthinget den 20de Mai* fremhævede Birch-Reichen- wald, Komiteens Formand, ved § 1, at Ho- vedsagen for Komiteen havde været at faa indført almindelig Frankering. Herved vil- de Postekspeditionen paaskyndes og den nuværende Risiko for, at Brevene ikke vil- de blive indløste, bortfalde. I de fleste Lande var der et Paalæg i alle Portosatser af 50 Procent, i England endog det dob- belte, for ubetalte Breve. I en Sag som denne maatte man lægge særlig Vægt paa Forholdet i andre Lande, der burde tjene os til Mønster; Postvæsenet forudsatte internationale Forbindelser, og Brevenes Behandling lettedes i høj Grad ved ens- artede Bestemmelser i de forskellige Lan-

de. Taleren nævnte, at man i Frankrige, hvor der oprindelig ikke havde været for- skjellig Betaling for frankerede og ufran- kerede Breve, havde fundet en Portofor- høielse af 25 Procent utilstrækkelig som Middel til at befordre Frankeringen, me- dens et Paalæg af 50 Procent var befund- det hensigtsmæssigt. Børresen foreslog 5 Skilling forandret til 4 af Hensyn til de mindre bemidlede, hvem Forhøielsen især vilde komme til at gaa ud over. O. V. Lan- ge foreslog Satsen sat til 6 Skilling, idet man maatte benytte de Midler, som med Rimelighed kunde anvendes, for at faa Frankeringen indført. Daa: Det var af Vigtighed at faa denne Reform, som i England er bleven anseet for en national Velgjerning, indført ogsaa hos os, og for- at denne gavnlige Lov ikke, saaledes som Tilfældet havde været med flere andre, skulde gaa istykker paa Grund af Uenig- hed mellem Odelstinget og Lagthinget, vilde det være bedst at stemme for Odelst- thingets Beslutning. Hvis Erfaring senere skulde vise, at de ubetalte Breve forvoldte for meget Bryderi, vilde vistnok næste Storthing gaa ind paa et Paalæg af 1 Skil- ling. Rygh vilde stemme for Odelstthin- gets Beslutning og mod Langes Forslag, idet han troede, at jo høiere man satte Portoens for de ubetalte Breve, desto flere vilde blive uindløste. T. Knudsen troede, at der maatte lang Tid til, for at denne Lov kunde trænge ind i Folkets Bevidst- hed, og at Frimærker vanskelig kunde be- nyttes paa Landet. Han vilde stemme imod Langes Forslag, da en Forhøielse af 2 Skil- ling ikke var ønskelig nu. Efter Henstil- ling af v. d. Lippe tog derpaa baade Lange og Børresen sine Forslag tilbage.

Ved § 4 vedtoges mod 7 Stemmer føl- gende Anmærkning: «I § 4 bør begge Ste- der 10 Speciedaler forandres til 25 Specie- daler,» idet der som Grund anførtes, at der ved denne Forandring vilde indtræde et rimeligere Forhol i de forskellige Por- tobestemmelser. Denne Anmærkning var foreslaaet af T. Knudsen, som fandt, at der var et for stort Sprang mellem 10 og 50 Spd. De fleste mindre Pengeforsendel- ser bestod i Renter og Afdrag til Banker- ne, beløb sig som Regel over 10 Spd. og skrev sig fra Ubemidlede, hvem altsaa Portoforhøielsen især vilde gaa ud over. Præsidenten (Bergh), Daa og Lange støt- tede Knudsens Forslag, imod hvilket Birch-Reichenwald anførte, at der ved Kristiania Postkontor i en Maaned var

* Chr. Posten Nr. 2050.

ekspederet 211 Pengebreve paa under 10 Spd., og at altsaa saadanne Pengeforsendelser ikke var uden Betydning. Børresen foreslog sløifet den Bestemmelse i § 4, hvorefter der skulde erlægges almindelig Brevporto af Omslaget om Pengebreve; men tog senere dette Forslag tilbage efter at være imødegaaet af Birch-Reichenwald, Daa og Lange. — Lagthingets Anmærkning behandledes i Odelstinget den 7de Juni og bifaldtes mod 1 Stemme. K. Motzfeldt udtalte sig mod den, da Styrelsen maatte have det bedste Overblik over, hvor store Indtægterne vilde blive efter de forskjellige Portosatser. Han var heller ikke enig i, at Massen af smaa Pengesummer afsendes af mindre formuende Folk. Forresten lagde han heller ikke saa stor Vægt paa denne Grænse, naar man ikke frygtede for Tabet. For Anmærkningen talte Harbitz, Grave, Balstad og Borchsenius. Den bifaldtes mod 1 Stemme. Sagen sendtes derpaa tilbage til Lagthinget, hvorefter Lovbeslutningen den 8de Juni oversendtes Regjeringen og sanktioneredes den 7de Juli.

Bilag 6.

No. 9. 1854.

Circulaire.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for det Indre.

Idet man hoslagt oversender et Par Exemplarer af Portoloven af 7de Juli 1854, der træder i Kraft den 1ste Januar 1855, meddeles Følgende til Iagttagelse:

a. Frimærker ville blive Postkontoret (Postexpeditionen) tilstillede fra Departementets Postkasserer, Cand. jur. Nissen, i Ark, hvoraf hvert indeholder 200 Mærker. Frimærker paaheftes af Afsenderen Brevets Addresseside førend Indleveringen, i saa stort Antal, som Brevets Vægt ifølge Loven fordrer. Mærkerne ere paa Bagsiden bestrøgne med en Liim, som klæber ved at vædes.

b. Naar et Brev er forsynet med et utilstrækkeligt Antal Frimærker, afsendes det i Porto af 5 Sk. for hvert Lod eller hver Deel af et Lod, der ikke er frigjort ved Frimærker, f. Ex. et Brev med 1 Frimærke, som veier $1\frac{1}{2}$ Lod, ansættes i Porto 5 Sk.; veier det $2\frac{1}{2}$ Lod, ansættes det i Porto 10 Sk. Paa saadanne Breve anføres Vægten af det afsendende Postkontor. Er et saadant Brev paategnet «fr.» eller «be-

talt», bliver det ikke at befordre med Posten, men at tilbagelevere Afsenderen, hvis han kjendes, og Feilen i betimelig Tid af ham kan berigtiges; i modsat Fald paategnes Brevet «Ikke heelt betalt», hvilken Paategning underskrives af vedkommende Postbetjent, hvorefter det sættes i Porto, saaledes som ovenfor meldt.

c. Ethvert Frimærke skal ved Indleveringen kasseres ved et Stempel og ved Sværte, som hermed følger. Postkontoret paa Bestemmelsesstedet eller Omkarteringsstedet maa nøiagtig paasee, at dette er skeet, og imodsat Fald kassere Mærket, inden Brevet udleveres eller ekspederes videre. Er et Brev forsynet med 2 eller flere Frimærker, maa Kassationsstempellet paa trykkes hvert Frimærke. — Angaaende Mangler med Hensyn til Kassation har det modtagende eller omkarterende Postkontor hertil at gjøre Indberetning. Frimærker paa Breve, der behandles af Postaabnierier, som ikke ere forsynede med Kassationsstempel, overstreges med Blæk, og kasseres senere paa den foreskrevne Maade af det omkarterende eller modtagende Postkontor.

Til Kassationen tages et Quantum Sværte af en Ærts Størrelse, som udjevnes godt mellem Skindpuder, stoppede med Krølhaar; der bør først tages ny Sværte, naar Aftrykkene bliver graae. Kassationsstempelingen maa ikke foretages paa en haard Gjenstand; til Underlag er en Bog Papiir eller et Stykke tykt Pap tjenligt. Af Puderne maa Sværten idetmindste een Gang om Ugen afskrabes eller afvaskes med Terpentiniolie. Stemplerne maae daglig børstes omhyggeligt rene med Terpentiniolie. Sværtedaasen maa altid være tildækket med Laag. Under Opbevaringen vil lidt koldt Vand over Sværten forebygge, at den fortørres eller sætter Skorpe.

d. I betimelig Tid efter Modtagelsen af dette Circulaire ville De ved Henvendelse directe til Departementets Postkasserer, Cand. jur. Nissen, requirere et saa stort Antal Frimærker, som omtrent svarer til Stykketallet af de fra Kontoret til indenrigske Steder i Løbet af et halvt Aar hidtil afgaaede private Breve.

e. Frimærkerne sælges ved Postkontorerne og Postexpeditionerne i den Tid de ere aabne. Enhver er berettiget til i Udsalgstiden at erholde et saa stort eller lidet Antal Frimærker, som forlanges. Ved Salget af et Antal Frimærker under 100 opkræves 4 Skill. for hvert Mærke, hvor-

imod ethvert fuldt Hundrede, som forlanges under Eet, sælges for 3 Spd. 24 Skill. Saaledes opkræves for 25 Frimærker 100 Skill., for 100 Frimærker 3 Spd. 24 Skill. og for 125 Frimærker 4 Spd. 4 Skill.

f. Frimærkerne maae omhyggelig opbevares paa et tørt Sted.

g. De modtagne Frimærker føres under en egen Post til Indtægt i Extracten med 3 Spd. 24 Skill. pr. 100 Stkr. Ved ethvert Quartals Udløb opgjøres det Antal Frimærker, som haves i Behold, hvilket Antal efter 3 Spd. 24 Skill. pr. 100 Stykker opføres paa Udgiftssiden under en egen Post som Beholdning i usolgte Frimærker.

h. Der vil herfra blive endeel Postkontorer og Postexpeditioner tilstillet Brevkasser, hvori Afsendere, uden at gaae ind i Kontorlocalet, kunne nedlægge ufrankerede og med Frimærker forsynede private Breve, der ere bestemte til indenrigske Steder og ikke indeholde Penge eller ere recommanderede. De i Brevkassen nedlagte Sager skulle afgaae med første Post, i hvilken Henseende nærmere Bestemmelse vil blive given. Findes der i Brevkassen Breve, der ere paategnede fr. eller betalt, uden at være forsynede med et tilstrækkeligt Antal Frimærker, behandles saadanne Breve overensstemmende med hvad der ovenfor under Bogstav b er foreskrevet. Findes der i Brevkassen Breve, der ere paategnede fr. eller betalt, uden at der paa dem er anbragt noget Frimærke, blive de at afsende til Bestemmelsesstedet, hvorhos iagttages, at der paa hvert saadant Brev anføres «Ubetalt Kassebrev», hvilken Paategning underskrives af vedkommende Postbetjent. Forekomme under Postexpeditionen Breve, paa hvilke der er heftet tidligere afbenyttede og kasserede Frimærker, bliver Brevet at indsende hertil. Hvis Afsenderen maatte være Dem bekendt, bliver han at opgive.

i. Ingen Franco udføres i Karterne for Breve med Frimærker. Har Brevet et for lidet Antal Frimærker, udføres det manglende Beløb i Portorubrikken. I Kartet anmærkes, hvormange Stykker Breve med Frimærker der afgaae.

k. De Postmestere og Postexpeditører, under hvem Postaabnere sortere, ville snarest mulig hertil indsende deres motiverede Betænkning om, ved hvilke af vedkommende Postaabnerier Udsalg af Frimærker bør finde Sted, samt hvor stort Antal der ved hvert Postaabnerie antages at ville forbruges i et halvt Aar.

1. Breve til Udlandet (Sverige derunder indbefattet) taxeres som hidtil. Saadanne Breve kunne indtil Videre ikke betales med Frimærker.

I denne Forbindelse bemærkes, at det Stempel, der skal paatrykkes ethvert fra Postkontor eller Postexpedition afgaaende Brev til Oplysning om Stedet hvorfra og Tiden paa hvilken et Brev er afgaaet med Posten, skal paatrykkes saaledes, at Datoen, naar Brevet afsendes med Posten, angives, og ikke Datoen for Brevets Indlevering, hvis denne skeer een eller flere Dage før Afsendelsen.

Ethvert omkarterende Postkontor har at paatrykke Brevet sit Stempel, udvisende, naar det blev omkarteret til Afsendelse til Bestemmelsesstedet.

Til Fordeling blandt Postaabnerne vedlægges det fornødne Antal Exemplarer af nærværende Circulaire samt af Loven af 7de Juli 1854.

Christiania, den 9de September 1854.

Bretteville.

3 SKILL. BLANCO GUL

Fra tid til annen har det vært nevnt i pressen at det berømte svenske merke 3 skill. banco gul skulle være solgt til en svensk samler i Canada. Dette dementerer innehaveren av det kjente svenske frimerkefirma Haary Wennbergs Frimärksaffär, Imre Vajda, meget kraftig i forordet til sin «Katalog och Prislista n:r 80». Han skriver her: «Tvärtemot alla rykten som regelbundet dyker upp i den inhemska och utländska pressen är detta märke fortfarande icke sålt, utan ligger enligt önskan av det konsortium som äger det, i säkert förvar i vår firmas fack hos Svenska Handelsbanken. Vi har högre syften med detta märke. Meningen är att aldrig mer sälja det till någon privatperson, utan göra denna klenod, denna milsten i Sveriges postala historia, till hela svenska folkets egendom, för evärdelig tid tillgänglig i Postmuseet. Emellertid böjer vi oss för närvarande för det faktum att det fortfarande finns folk som inte har den rätta förståelsen för denna inställning och genom att kritisera det höga priset och sprida vaga rykten söker att tillfredsställa en självdryg egocentricitet.» Så nå vet vi det.

nyheter

BELGIA:

Årets tuberkuloseserie består av følgende verdier:

- 20 c. + 5 c. grønn.
- 80 c. + 20 c. grå.
- 1.20 fr. + 30 c. brun.
- 1.50 fr. + 50 c. fiolett.
- 2.— fr. + 75 c. rød.
- 4.— fr. + 1.— fr. blå.

Serien utkom 1. desember. Motivet på de fire laveste verdier er et barnehode, på de to høyeste et maleri av den belgiske maler Anto-Carte, kjent for sine freskomalerier i Orvall-abbetiedet.

EIRE:

Den 13. desember utkom to nye flypostmerker:

- 8 d. vinrød — Lough Derg.
 - 1 s. 3d. oransj — Rock of Cashel.
- Vannmerke «E», tagget 15 × 14½.

FORENTE NASJONER:

Den 9. februar 1955 vil FN's postadministrasjon utgi to merker for The International Civil Aviation Organization. Merkenes er tegnet av Angel Medina fra Uruguay og trykkes hos Waterlow and Sons Ltd., London. Verdien er:

- 3 cents blågrå.
- 8 cents mørk karmin.

FRANKRIKE:

En del nye verdier er kommet i den såkalte «våpenskjold»-serie:

- 50 c. svart, rød, blå, gul — Maine.
- 70 c. grønn, rød, gul — Navarre.
- 80 c. blå, rød, gul — Nivernais.
- 1.— frc. rød, blå, gul — Bourbonnais.
- 2.— frc. svart, rød, gul — Angoumois.
- 4.— frc. rød, gul — Aunis.
- 5.— frc. blå, gul — Saintonge.

ISLAND:

Den 3. desember utkom følgende merker:

- 5 aurar brun — havn.
- 25 aurar rød — tråler.

JUGOSLAVIA:

I anledning av Røde Kors uken 1. til 8. november utkom to merker:

- 2.— Din. grågrønn.
- 2.— Din. lys fiolett (portomerket).

I Røde Kors uken må alle brev forsynes med disse merker, det er direkte tilleggsporto.

Medio desember utkommer en serie på 5 merker med portretter av berømte jugoslaver:

- 15.— Din., Vatroslav Lisinski, komponist.
- 30.— » Andrija Kacic-Miosic, forfatter.
- 50.— » Jirij Vega, matematiker.
- 70.— » Zmaj Jovan Jovanovic, forfatter.
- 100.— » Filip Visnjic, forfatter.

LICHTENSTEIN:

Den 16. desember utkom en serie på 3 merker i anledning av avslutningen av det marianske år:

- 20 rappen brunrød.
- 40 rappen svartblå.
- 1 franc rød.

POLEN:

Til den 5te internasjonale konkurranse av Chopins musikk utkom den 6. november en serie på 3 merker:

- 45 gr. mørk brun.
- 60 gr. mørk grønn.
- 1.— zl. mørk blå.

Alle verdier med Chopins portrett.

PORTUGAL:

I anledning av at det i år er 400 år siden den brasilianske by Sao Paulo ble anlagt av munken Manuel da Nobrega, utgir det portugisiske postverk en serie på 4 merker i følgende verdier:

1\$00 brun	8 5000 000.
2\$30 blå	250 000.
3\$50 grå	1 000 000.
5\$00 grønn	250 000.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Den 6. november utkom 3 merker i anledning av den tsjekkisk/sovjetrussiske vennskapsmåned:

- 30 hal. lys brun.
- 60 hal. blå.
- 2.— kcs. murstensrød.

TYRKIA:

Den 1. november utkom en ny serie luftpostmerker i følgende verdier:

5 kuras	murstensrød/blå	5 000 000,
	Aerodromen i Yesilköy.	
20 »	oransj/blå	5 000 000,
	Aerodromen i Yesilköy.	
35 »	grønn/blå	2 000 000,
	Aerodromen i Ankara.	
40 »	rød/blå	1 500 000,
	Aerodromen i Yesilköy.	
45 »	fiolett/blå	500 000,
	Aerodromen i Yesilköy.	
55 »	svart/blå	500 000,
	Aerodromen i Ankara.	

ØSTERRIKE:

Den 5. desember utkom et frimerke, 1 sh. + 25 g., mosegrønn, i anledning av «Frimerkets dag». Tilleggsbeløpet tilfaller Verband Österreichischer Philatelisten-Vereine og Bundesverband Österreichischer Briefmarkensammler-Vereine til propaganda for de østerrikske frimerker i inn- og utland og til fremme av østerriksk filateli.

Klubbsekretærene

anmodes om snarest å sende inn til redaktøren referater fra klubbmøtene.

Referatene bør være kortfattet og helst maskinskrevne.

Postutstilling i Tønsberg

Tønsberg Filatelistklub vil i anledning av 100-årsjubileet for utgivelsen av det første norske frimerke sammen med Vestfold Fylkesmuseum arrangere en utstilling i fylkesmuseets lokaler i Tønsberg i tiden 16.—30. januar 1955. Utstillingen kalles «Postutstillingen i Tønsberg 1955» og vil omfatte et rikholdig utvalg av gjenstander og dokumenter som viser postens historie og utvikling i Norge gjennom tide- ne, ting som museet selv har, og ting som er lånt annetstedsfra. På utstillingen vil det bli montert et postkontor med inven- tar og utstyr, slik som det omtrent var på tiden omkring 1855. Postverket har gitt tillatelse til bruk av eget stempel under utstillingen: «Postutstillingen i Tøns- berg 1955». Det blir i byens sentrum og på selve utstillingen satt opp postkasser fra gammel tid, og post som blir lagt her, blir særstempelt og viderebefordret fra Postutstillingen.

Tønsberg Filatelistklub vil ved en del av sine medlemmer stille ut samlinger av norske merker, generalsamlinger, mer- ker på brev, kuriositeter, prefilatelistiske brev og bypost samt spesialsamlinger, og etter den foreløpige anmeldelse å dømme ser det ut til at det vil bli et rikholdig materiale.

Utstillingen vil bli høytidelig åpnet søn- dag 16. januar kl. 13 for innbudte, og er etterpå åpen for publikum. Tønsberg Fila- telistklub ønsker sammen med Vestfold Fylkesmuseum interesserte filatelister vel- kommen til å bese utstillingen, som er åpen hver dag til kl. 20. På spesielle dager blir det kåserier om norsk posthistorie og om norske frimerker.

Fylkesmuseets konservator, Asbj. Bak- ken, har planer om — hvis vær og føre tillater det — å gjenopplive den gamle postrute fra Laurvig til Tønsberg som postbøndene dro i postens første tid i Nor- ge, og la en postrytter eller speidergutter med postsekk ta ut fra Larvik og komme inn til utstillingens åpning. Ruten gikk fra Faret og Øvre Ringdal i Hedrum, Bjørnum i Sandar og Oserød og Ramsum i Stokke inn til Tønsberg.

Frankerte postsaker som ønskes av- stemplet på utstillingen med utstillings- stempelet, kan ekspederes til Tønsberg Filatelistklub i egne konvolutter, og klub- ben vil besørge avstempling og viderebe- fordring til adressatene.

DE UNØDVENDIGE FRIMERKEUTGAVER

Av Eivind Wirsching.

Det er nå en stund siden ovennevnte tema har vært fremme i tidsskriftets spalter, men saken er like aktuell for det.

Med den begrunnelse at mange land utnytter samlerne med sine særutgaver, har man diskutert hva samlernes organisasjoner burde gjøre for å komme utglidningen til livs. Det er klart at stillingen for generalsamleren i dag er uholdbar, men det har den vært lenge. At de mange frimerkeutgaver med og uten tillegg lett kan bli en økonomisk påkjenning selv for filatelister med begrenset samlerfelt, er riktig nok, men det er ganske forbløffende at det samlede pålydende av *vanlige* norske frimerker pr. i dag ikke utgjør mer enn kr. 149.25, inklusive tilleggene kr. 157.55. Med andre ord et gjennomsnitt på kr. 1.58 pr. år i de 100 år Norge har gitt ut frimerker. Selv om gjennomsnittet er stigende, kan man ennå ikke si at det på noen måte er ruinerende.

Som sagt så har det vært diskutert hva man kunne gjøre for å begrense frimerkeflommen. Men så vidt meg bekjent er det ennå ingen som har rørt ved sakens kjerne og spurt: Hva er grunnen til at de respektive land utgir og *kan* utgi så mange tilsynelatende unødvendige frimerkeutgaver? — Skal man få noe svar på dette spørsmål, er det nødvendig å se litt nærmere på selve Postverket.

Under normale forhold kan de postale myndigheter på forhånd anslå så noenlunde den postmengde som skal befordres i løpet av et år. Til å kvittere for portoen for denne post kreves det frimerker til et bestemt beløp med de og de takster. Da ingen er i stand til å øve noen innflytelse av betydning på den totale postmengde, er der bare *ett* forhold som kan få Postverket til å trykke flere frimerker enn deres beregninger skulle tilsi, nemlig — en sterkere etterspørsel etter selve frimerket. Det er klart at Postvesenet, som blir drevet ut fra vanlige forretningsmessige prinsipper, gjør alt det kan for å tilfredsstille denne etterspørsel, og endog prøver å skape et enda større behov ved å trykke flere utgaver. Saken er nemlig den at alle frimerker som blir solgt og ikke benyttet, representerer en betydelig ekstrainntekt for Postverket. Da en samler av brukte frimerker først opptrer på markedet når

merket har utført sin misjon, er det klart at det ikke er han som skaper den omtalte etterspørsel. *Men enhver samler av ubrukte frimerker og enhver handler som omsetter ubrukte frimerker, gjør sitt til å øke det antall frimerker de postale myndigheter kan trykke.*

Riktignok representerer alle ubrukte frimerker som eies av samlere og handlere rundt om, et tilgodehavende hos Postverket. Jeg tror imidlertid Postvesenet med god samvittighet kan sette disse merkene ut av betraktning i sine kalkyler. De ubrukte merkene som blir solgt til handlere, blir for en stor del sendt ut av landet, og det er lite sannsynlig at de noen gang kommer tilbake. I alle tilfelle blir det ikke for å brukes som frankeringsmiddel.

Enhver samler kan forvisse seg om at det ikke er så ganske få merker som aldri oppfyller den misjon de opprinnelig var tiltenkt. Bare se i de utvalg som sirkulerer i klubbene. Jeg var selv i lengre tid forgyeves på utkikk etter et brukt merke fra San Marino. Til min samling «brukte merker fra alle jordens land» har jeg også vært interessert i merker fra mange franske og engelske kolonier. Men spesielt oversjøiske land omsettes nesten bare i ubrukt stand. Jeg vet ikke om det er fordi samlerne helst vil ha ubrukte merker, eller om det er fordi handlerne ikke makter å skaffe brukte eksemplarer. Jeg er tilbøyelig til å mene det siste.

Det beste og mest effektive våpen i kampen mot de unødvendige frimerkeutgaver skulle således ligge i hendene på de mange ubruktsamlere. For dersom alle ubrukte merker som fremdeles er gyldig frankeringsmiddel, virkelig ble benyttet fullt ut, ville ikke postmengden øke, men salget av frimerker hos Postverket ville synke tilsvarende. Postverket ville på denne måte brenne inne med betydelige beholdninger, og dermed måtte det begrense utgivelsen av ytterligere utgaver — til beste for samlerne.

Til tross for at det ville være rent selvforsvar av filatelistene å ta kampen mot de unødvendige frimerker opp på dette grunnlag, anser jeg det for ytterst tvilsomt at dette virkningsfulle våpen noen sinne vil bli benyttet. Dessverre!

OPPROP!

Internasjonal frimerkeutstilling 1955 i anledning av 100-årsjubileet for det første norske frimerke:

«NORWEX — OSLO 1955»

Utstillingen foreståes av Norsk Filatelistforbund i samarbeid med Poststyret og med Oslo Filatelistklubb som arrangør.

Den avholdes under Hans Majestet Kongens beskyttelse i *Kunstnernes Hus, Oslo*, i tiden 4.—12. juni 1955 med offisiell åpningsseremoni i Oslo Rådhus, hvor også Oslo bys ordfører vil gi en mottakelse.

Utstillingen får støtte fra både Staten og Oslo kommune, men vi trenger også økonomisk støtte fra *alle norske filatelister* og filatelistklubber.

Det er en æressak at utstillingen kan gjennomføres på en førsteklasses måte, og det bør *enhver norsk filatelist bidra til*.

Utstillingen blir den største i sitt slag som hittinntil er arrangert i Norden, men med sin erfaring fra «DE-NO-FIL» i 1951 vil sikkert Oslo Filatelistklubb klare oppgaven.

Det trenges også *medaljer* til utstillingen. Disse vil koste: Gull kr. 450.00, forgylt sølv kr. 75.00, sølv kr. 50.00 og bronse kr. 25.00. *Et komplett sett: kr. 600.00.*

Det trenges mange medaljer, og vi anmoder om at alle bidrag sendes under adresse: «NORWEX — OSLO 1955», postboks 104, Oslo.

Utstillingen kan også støttes ved annonser som bare kommer med i Hovedkatalogen som helsider à kr. 500.00, og vi henstiller til alle også å forsøke å få tegnet slike.

Vi venter din støtte!

Bergen, november 1954.

NORSK FILATELISTFORBUND

F. Walter-Johannesen.

F. C. Svendsen.

UTGAVEN 1872-75 - SKILLING POSTHORN.

4 SKILLING

Av F. Walter-Johannesen.

Forarbeid for Håndboken.

I likhet med de tre tidligere behandlede merker i denne utgaven finnes også her uoverensstemmelser mellom opplagsstørrelsen 3 471 000, utsendte merker 2 961 000 og distribuerte 2 863 000. Herved fremkommer en forskjell mellom de leverte merker og de utsendte merker på 510 000, og mellom utsendte merker og distribuerte 98 000. Hva det siste tall angår antar en i likhet med tidligere at dette kan skrive seg fra restbeholdninger av 4 SKILL og 4 SKILL 4 merker.

Den foretatte opptelling av restbeholdningen av dette merke i 1888 viser dog at der var 806 754 lyse merker. Av den restbeholdning som var igjen høsten 1913 — der var i mellomtiden benyttet 720 000 i 1908 til overtrykte merker 15 øre på 4 SKILL — 23 300, som av Poststyret ble utbudt til salgs i hele hundrer fra 1. november 1913 til 31. desember 1914.

Dette merke var anmeldt i sirkulære av 28. september 1872, og den tidligst kjente avstempling er oppgitt til 30. september 1872.

Papir og farger brukt til dette merke skulle etter foreliggende opplysninger da bli:

1. trykning:

- Matt brunfiolett på blålig tynt papir.
- Mørk fiolett på blålig tynt papir.

2. trykning:

Plate I a:

- Fiolett på tykt gullig papir — meget sjelden.

Plate II:

- Fiolett på hvitt papir.

Plate III:

- Blek fiolett på hvitt papir.

For 4 SKILL's vedkommende er påvist 3 plateoppsetninger.

PLATE I

Denne plate omfatter de sjeldne farger a. og b., som ikke er kjent i hele ark. Av kjente blokker kan påvises typesammenstillinger som ikke fins i plate II og III (4 blokk a $\times$ 120 og b $\times$ 100) (fig. 1).

11	3	3	2
11	3	5	2
1	6	12	9
9	5	11	9
1	12	1	9
4	3	7	
4	12	8	

Fig. 1.

Fargens karakter i forbindelse med det porøse tynne papir gjør at typene er meget vanskelige å bestemme.

Plate I a. En 4-blokk

2	10
7	6

på tykt,

gullig papir med brede tagger på type 10 og 6 må antas å høre til en plateoppsetning som er ukjent ($\times$ 80).

PLATE II

Platen omfatter farge c. og har et klart trykk med lettkjennelige typer.

Også i 4-SKILLING fins der i alt 12 typer, fordelt ujevnt i platen. Disse 12 typer tilsvarende følgende antall i plate II: 1/8 - 2/7 - 3/9 - 4/8 - 5/7 - 6/10 - 7/10 - 8/8 - 9/11 - 10/8 - 11/7 og 12/7.

Noen egentlig sjelden type kan man ikke si at her er, dertil er typene temmelig jevnt fordelt (fig. 2).

4	3	5	4	3	6	2	7	5	9
4	10	6	1	2	10	11	11	6	11
9	3	7	9	6	7	7	8	1	3
11	2	8	8	4	8	11	1	12	7
6	8	9	8	9	6	6	2	7	3
10	3	6	3	10	1	7	10	9	11
5	7	4	5	12	7	5	10	8	3
2	3	12	4	1	1	9	9	5	9
2	10	12	4	12	6	9	8	9	2
1	7	1	10	12	4	5	6	11	12

Fig. 2 (typefordeling).

Noen sjeldne platevarianter har 4-SKILL ikke, men av nedenstående typeskjema kan en se (fig. 3):

- Type 1 har et hakk i F i FIRE.
 » 3 har fargestrek tversover bøylen i R i FIRE.
 » 7 har øvre strek i F i FIRE nesten avknepet.
 » 12 har avkuttet hjørne på F i FIRE.

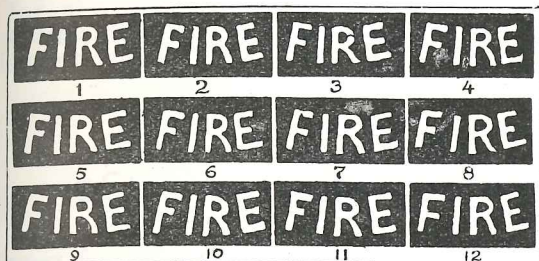

Fig. 3.

Som nevnt har ikke 4-SKILL noen sjeldne platevarianter, men der fins dog en del karakteristiske platefeil, idet samtlige av type 1 forekommer med avrundet venstre hjørne.

Fig. 4.

Følgende merker kan sies å ha konstante platefeil:

- Nr.
 7 (t-2). Fargeflekk i ø. del av R i NORGE.
 8 (t-7). Fargestrek tversover midtstreken i N i NORGE.
 9 (t-5). Fargestrek foran 4 i midtfeltet (svak).

- 14 (t-1). Avsnittet ø. v. hjørne.
 18 (t-11). Som nr. 9.
 21 (t-9). Liten hvit strek i N i NORGE fra venstre fot 1 mm mot høyre. Et ganske lite søkk i ø. høyre hjørne.
 22 (t-3). Et ganske lite søkk i ø. venstre hjørne.
 23 (t-7). Lite innhakk i høyre rammelinje like ved ø. hjørne (svak).
 28 (t-8). Små lesjoner i n. h. hjørne.
 32 (t-2). Fargeflekk i øvre del av R i NORGE.
 35 (t-4). Lite brudd på indre rammelinje i nedre h. hjørne.
 40 (t-7). Lite hakk i N i NORGE og fargeflekk i ø. høyre hjul.
 43 (t-9). Skrått brudd midt på venstre rammelinje.
 51 (t-10). Liten lesjon i n. høyre hjørne.
 61 (t-5). Hvit spiss på posthornets munning (svak). Lys stripe eller «skygge» liggende på verdiangivelsen FIRE. (Fins også ofte på andre merker i arket, men i mindre utpreget grad.)
 63 (t-4). Brudd på indre rammelinje hvor denne skilles oppad med den ovale linje på høyre side. Fargestrek foran 4 i midtfeltet.
 72 (t-3). Fargeflekk i n. høyre hjul.
 75 (t-1). Fargeflekk i posthornets munning.
 76 (t-1). Ø. venstre rammehjørne fliset.
 81 (t-2). Fargeflekk i øvre del av R i NORGE.
 82 (t-10). Brudd på rammen nede — bort mot venstre hjørne.
 85 (t-12). Lite brudd i hjulets yttersirkel i n. venstre hjørne.
 92 (t-7). Innhakk i øverste rammelinje ved venstre hjørne.
 93 (t-1). Avsnittet n. venstre hjørne-spiss.
 96 (t-4). Innhakk med fargeflekk i n. høyre hjørne.

PLATE III

Platen, som omfatter den lyse fargen d., er ikke kjent i hele ark uten med det senere overtrykket «15 øre». Grunnet overtrykket er typing vanskelig, men den lett kjennelige type 1 (med hakk i F i FIRE) fins som nr. 12 - 21 - 37 - 57 - 76 - 77 - 91 og 93. Platen skulle således være helt fornyet og den siste i rekken.

Utenom de litograferte prøvetrykk-kartonger fins der av dette merke 2 enkle

prøvetrykk (avtrykk av originalstempelet):

I. 4 SKILL, svart på tynt papir ($\times 50$).

II. 4 SKILL, brunoransj på kartong ($\times 50$).

Disse prøvetrykk befinner seg i Post-museet.

Her fins transparente merker og merker både med diamanat- og dobbelttagging så vel som bare diamanntagging ($\times 3$). Plate I a. kjennes utagget som makulatur ($\times 40$).

Vannmerket fins hva plate I a. og b. og

plate II angår i de fire liggende stillinger, men for plate III's vedkommende ikke kjent i stilling 3.

Blokker av 4 SKILL a. og b. er sjeldne. Den største kjente blokk er en 6-blokk (4-blokk a $\times 120$ og b $\times 100$).

På brev er 4-SKILL a., b. og d. sjeldne ($\times 3$). Plate II (C-L) — fiolett på tykt, gullig papir og som er meget sjelden — er kjent på helt brev ($\times 3$). «Specimen» påtrykk kjennes ($\times 18$).

Merket forekommer foruten med datum-avstempler også med nummerstempel og blekkstreker.

TJENESTEMERKENE OG REFORMEN AV 1926

Vi lever i reformenes tid — alle ting skal forbedres — man er ikke tilfreds uten at man får reformere alt og alle. Men så spør det om alt det som gjennomføres, egentlig er forbedringer. Og det kan være tvilsomt nok.

I tidligere tider måtte embetsmennene påføre de portofrie brev en attest for at brevet angikk stats- eller kommunesaker; tjenestefrimerker ble ikke nyttet. Så fikk vi, det var vel i 1926, Tjenestefrimerker og bestemmelsen om at disse skal nyttes i stedet for den skriftlige attest. At frimerket i 1840 og hos oss i 1855 var en uhyre praktisk oppfinnelse, er sikkert nok, men det er meget tvilsomt om reformen av 1926 — overgangen fra attestene til tjenestefrimerker — var en nyttig reform.

Ja, nyttig var den vel på sett og vis, for såvidt som den i og for seg var praktisk, men jeg tror nok det er en kostbar affære for Staten. Når man er knyttet til visse bransjer som har med frimerker å gjøre, konstaterer man hvor lite publikum forstår å skjelne mellom ordinære frimerker og tjenestefrimerker. I enkelte forretninger i bransjen har man gjort seg den fornuftige regel å tilbakevise all remisse som inngår i ubrukte tjenestemerker — like som alle tilbud om salg av slike merker kategorisk avslås. Selvsagt må enhver større frimerkeforretning føre ubrukte tjenestemerker i et begrenset antall; omsetningen av slike ubrukte merker er jo ikke stor, men de merker som behøves, kjøpes da gjennom Postverkets Frimerkesalg til Samlere.

Men meget ofte innløper det remisser i ubrukte tjenestemerker, og da man ikke

kan forutsette at disse er kjøpt på regulær vis gjennom Postverket, tilbakevises alltid slike remisser. Men hva der ad skjulte veier siver ut av tjenestefrimerker, som intet har med den offentlige korrespondanse å gjøre, er — ja, enormt. Jeg tror Staten taper veldige beløp på denne reformen av 1926 og at det var meget mer betryggende å nytte den gamle fremgangsmåten med attester om profotriheten på brevene.

Staten står ikke så svært høyt i kurs moralsk sett, selv. Mens den gjennom lover og kontrollsystemer søker å etablere et slags moralsk press, f. eks. på prisnivået, driver Staten selv ågerforretning gjennom Vinmonopolet og driver stadig takstene opp på alle sine ytelser. Portoene burde jo for eksempel holdes så lavt som mulig — telefon- og telegraftakster ligervis. Nå er det jo så at kronen faller stadig i verdi, grunnet de 6—7 milliarder tyskerne stjal i Norges Bank og som stadig vrimler om oss i omsetningen. Alt dette har gjort at publikum — vi alle — ser på Staten nærmest som en utsuger, og dette meget kjedelige faktum leder da til at de folk som har forvaltningen av tjenestefrimerkene rundt omkring i landet — og de folk kan telles i tusenvis — de syns ikke det er så fatalt om de napper noen tjenestefrimerker til sin private korrespondanse. Selv ytterst lovlige folk nytter ofte i tanke-løshet tjenestefrimerker på sin private korrespondanse — legger sitt brev i en offisiell konvolutt og påsetter tjenestefrimerker.

Slikt hendte ikke i gamle dager.

Der nyttes illegalt kolossalt av tjeneste-

frimerker; det er jo tyveri, rent ut sagt, men det føles sikkert ikke slik for dem som i tankeløshet nytter slike frimerker til sin private korrespondanse. Og så har vi dem som bevisst napper hva de kan av disse merker — som da søkes omsatt best mulig.

Jeg tror reformen av 1926 var en kostbar reform — eller er en kostbar reform for Staten, som vel må betale Postverket for alle de tjenestefrimerker Postverket leverer Staten. Men det er jo, kan man si,

«Bondens hest og bondens havre». Akk ja.

Men en større kontroll med anvendelsen av tjenestefrimerkene tror jeg nok er nokså påkrevet, ellers driver systemet mer og mer ut i karrikaturen. For tjenestefrimerkene representerer nå engang pengeverdi — selv om omsetningen av ulovlige, ubrukte tjenestefrimerker er nokså vanskelig, fordi man ser på dem med mistroens skjerpede blikk — som ulovlig ervervet.

Bertr. C. Middelthoen.

NORGESKATALOGEN NR. 53 PLATE VII

(Forarbeid til Håndboken.)

Av Herbert Mowinckel.

Fig. 1.

Det var ikke meget Håndboken av 1924 hadde å fortelle om plate VII (dengang plate VI). Det innskrenker seg til følgende:

«Her finner man to typer, som synes å være således fordelt at den største del av trykkplatens to halvdelar er optatt av type 1, mens den mindre del består av type 2. Parvis optreden av begge typer er nemlig relativt sjelden.

Merkene, som tilhører 7. trykning, synes etter avstemplingene å dømme, å være satt i sirkulasjon straks etterat frimerkeforvalteren har fått dem utlevert.

Papiret er som tidligere levert fra Alvøens fabrikker, middels tykt, gråhvitt, og har det alminnelige vannmerke. Egentlige platefeil synes ikke å forekomme, men mange ganger påtreffer man merker som bærer preg av å være trykt fra «slitt plate».

De to typene ses i fig. 1, som også gjengir kronen noenlunde typisk for det gjennomgående dårlige resultat.

Om vannmerket kan tilføyes at det finnes i stillingene 1 til 4, likelig fordelt.

Siste punktum i det siterte må revideres

grundig. Begrepet «platefeil» har meg bekjent aldri vært definert — enn mindre «egentlig platefeil». Etter språkbruken skulle «platefeil» omfatte enhver avvikel- se fra en nøyaktig gjengivelse av original- stempelet + det inngraverte verdissiffer — hva enten nå feilen er oppstått gjen- nom beskadigelse eller felling. I denne be- tydningen må man si at det vimler av platefeil i plate VII. De aller fleste av dem synes å være fellingsfeil.

Om 7. trykning heter det i Håndboken av 1924 at den «foregikk likeledes ujevnt (med trykning av andre verdier innmel- lom) fra 23. desember 1892 til 27. mars 1893. Oplag 14 450 000, samt endelig un- der 5. juli 1893 et lite oplag på 10 600, som regnskapsmessig er opført under budgett- terminen, men som formentlig er trykt på de nye plater med forandret inskripsjon. Frimerkeforvalteren fikk merkene fra den- ne 7. trykningsperiode utlevert i porsjo- ner mellom 2. juni 1893—1. april 1894.»

Dette om trykningen er senere blitt korrigeret av Justus Anderssen i en artik- kel i Troms Filatelistklubbs jubileums- hefte av 1937, der det opplyses at frimer- keforvalterens bøker for 10 øres verdien gir følgende oppgave:

23/12 1892	avleverer*	trykkeriet	7 500 000
26/1 1893	—»—		3 900 000
1/3 1893	—»—		2 000 000
27/3 1893	—»—		1 100 000

* Bemerk forskjellen fra foran siterte opplys- ning fra Håndboken av 1924.

Som netto-opplag regner man med 14 450 000. Dette er for platene VII og VIII.

Utleveringen til frimerkeforvalteren foregikk ifølge samme kilde slik:

2/6	1893		3 550 000
25/8	1893		300 000
30/8	1893		600 000
11/9	1893		3 000 000
23/11	1893		3 900 000
12/12	1893		950 000
2/2	1894		700 000
21/2	1894		500 000
1/4	1894		950 000
			14 450 000

Videre skriver Justus Anderssen ved samme høve:

«Som man vil vite fremstillet Centraltrykkeriet praktisk talt i hver budgett-termin nye trykkplater for de verdier som skulde trykkes i vedkommende termin. Dette har øiensynlig medført slitasje av originalstemplet, hvilket også klart fremgår av trykkeriets skrivelse av 20. desember 1892 til Poststyret, hvori fremholdes, at enten må et nytt stempel graves eller det gamle omgraves. Departementet valgte det siste alternativ, men dette omgraverte stempel med endrede bokstaver i innskriftene (nu antiqua) m. v. blev først avlevert 12. mars 1893, på et tidspunkt da Centraltrykkeriets leveranse for budgett-terminen 1892/93 praktisk talt var avsluttet. Centraltrykkeriet måtte derfor hjelpe sig på annen måte.

Da man stod overfor fremstillingen av klisjeer av 10 øres merker for budgett-terminen 1892/93, har man på vanlig måte tatt en fellning over originalstempelet og på denne inngravert det lille 10-tall efter POSTFRIM og benyttet denne fellning som moderstempel for videre mangfoldiggjørelse. Disse klisjeer har ikke vært tilfredssillende: perleradene i kronens bølger blir mindre klare, likeså stjerneornamentene i kronens pandebånd, hvis åpning delvis utviskes av trykkfarven. Som tegn på slitasje av originalstempelet må det vel også opfattes, når alle finere detaljer i vingetegningene i merkets hjørner som regel nu er utvisket. Ved de to foregående trykkplater til 10-øres merker, har man nøiet sig med et moderstempel = 1 type (Norgeskatalogen plate IV og V), og dette

har formodentlig også vært hensikten her, men eftersom massefremstillingen av klisjeer skred frem* — der trengtes jo på vanlig vis 200 klisjeer, da trykkplaten blev satt op i to halvdeler à 100 klisjeer (10 × 10) — har man tatt en ny fellning fra originalstempelet, gravert inn 10-tallet, som nu har en helt annen form*.

2 slanke, sterkt foroverheldende tall (type 2). Trykkplaten er så satt op med et overveiende antall klisjeer av type 1, — således som fremholdt i Norgeskatalogen.»

Denne oppfatningen deles ikke av et inserat i N.F.T. for 1951 s. 212 ff. Jeg kommer leilighetsvis tilbake til dette inseratet.

Ytterligere opplysninger av betydning har meg bekjent ikke vært offentliggjort i norsk filatelistisk presse. Derimot hadde *Gottfried Caspersen* i sin tid satt opp en rikholdig revy over plate VII — eller som han kaller den selv: sine «Illustrerte forskningsresultater».

Denne Caspersens samling er en interessant kilde til atskillig kunnskap og meget verdifull ved sin inspirerende evne.

Skal den bli alment tilgjengelig, må alle hans illustrasjoner gjengis. Det skjer da dels gjennom hans klisjeer, som jeg har fått utlånt, og dels gjennom fotografisk gjengivelse av hans tegninger.

Av praktiske hensyn har jeg rettet på en del feilplaseringer, som er framkommet fordi han har forskjellig nr. på fellingstypene i samlingen og i sine arbeidsbøker.

Foreløpig gjelder gjengivelsen graveringstype 1.

Fig. 2 viser de sekundære fellingstypene som Caspersen mener knytter seg til g. 1. Han uttaler innledningsvis: «Denne plate har 2 graveringstyper, og beviser dette objekt at der finnes 6 stk. undertyper av graveringstype 1. Platen, eller platene, er sammensatt av 4-blokker, men er det også ulike sammensetninger. Det er derfor tenkelig at det kan være en spesiell sammensetning uti trykningen.»

Det er det hele. Det kan unektelig se litt rart ut at Caspersen er kommet til 6 fellingstyper når den ene av dem er *ren* type. Vi er jo vant til å operere med 4-blokker, og da skulle en jo tro at der måtte bli 3 rene typer når man finner 5 kjennbare. Fem og tre er åtte. Dette er et så enkelt resonnement at Caspersen selvsagt

* Uthevet av forf. av nærværende.

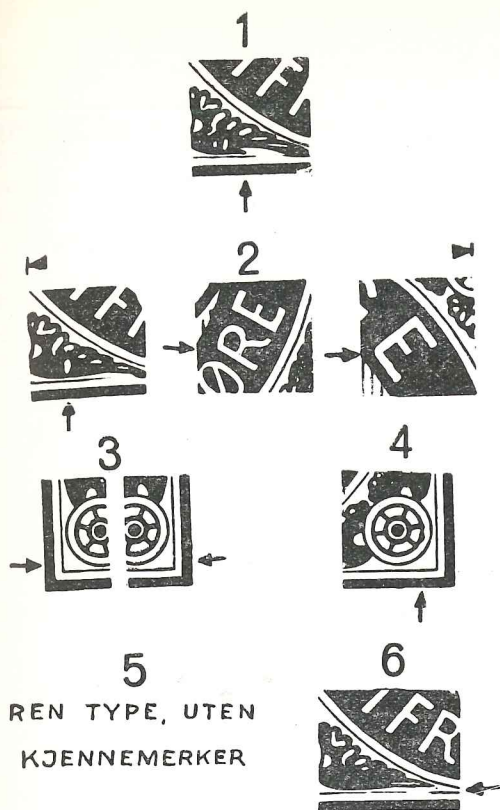

Fig. 2.

har vært oppmerksom på det. Han ville ha kunnet innvende f. eks. at ft. 5 og 6 er kastet inn senere på en eller annen måte, og det er kanskje noe i den retningen han har ment med de to siste periodene i sitatet.

Senere har imidlertid Jellestad brakt på det rene at Caspersens ft. 6 ikke er en ft., men en oppgravert ft. 1. Dermed er altså den plasert.

Med hensyn til ft. 5 er jeg kommet til det resultatet at også den må avskrives som særskilt ft. Jeg anser den for å være en av de andre typene kamuflert. Teoretisk en hvilkensomhelst av dem. Praktisk enten ft. 1 eller ft. 4, hyppigst ft. 1. Jeg nevner i denne sammenhengen at Jellestad kan ses å ha regnet med en ft. 1 uten hakket i vingen. Og dermed er vi iallfall langt på vei i retning av mitt resultat. Mer om dette senere. Jeg opprettholder imidlertid i dette arbeidet Caspersens systematikk med 6 fellingstyper, av praktiske grunner. Det får i tilfelle bli Norgeskatalogens sak å innarbeide en ny systematikk.

Ft. 4 kan stundom være litt vanskelig

å ta ut etter kjennetegnet i fig. 2. Det kan da lønne seg å se på E i ØRE, som hos ft. 4 meget ofte er avrundet eller innhuket i øvre venstre hjørne.

Det neste og største avsnitt i Caspersens samling er oppgravingene. Han har funnet 98 oppgravinger g. 1, og 9 g. 2. Hans tekst til oppgravingene er slik:

«Dette objekt viser over hundre forskjellige oppgravinger, og er dette utført i minst tre forskjellige perioder. Det er små nålestikk og store klare. Det er også streker, små og store. Oppgravingene er utført et godt stykke ut i trykningen, det beviser forløpere-merker med platefeil som senere er oppgravert.»

Denne siste konklusjonen er jo, som det vil forstås, ikke helt dekkende.

Videre fortsetter Caspersen:

«Kronen, sjallstykket og posthornets munnstykke er de steder som er oppgravert. Merkenes oppsett etter sitt karakteristiske utseende, uansett typene, for lettere sammenlikning. Gravingen er utført helt vilkårlig på arkene, dog mest på sidene. Det ser man ofte på sammenhengende merker, hvor ett kan være oppgravert og sidemerket uten graving.»

Tidspunktet for oppgravingen, som Caspersen er litt inne på her, skal jeg komme tilbake til. Hva angår stedet for oppgravingen, vil det nok være naturlig å tenke at den fortrinnsvis har skjedd i utkant av arkene. Men der er skjedd så mangt i denne platen som gjør at plasing blir et særlig vrient spørsmål, som må besvares forskjellig til forskjellige tider i platens brukstid. (Forts.)

Donator søkes

Til tidsskriftet er innlevert et betydelig filatelistisk arbeid om Norgeskatalogens nr. 53, plate VII. Dette arbeid er av stor interesse for Håndboken og for alle som arbeider med disse interessante merker. Offentliggjørelsen krever imidlertid et ganske stort beløp til klisjeer av oppgravingene, jeg skulle anta en 1000 å 1200 kroner, og dette er mer enn jeg anser det forsvarlig at tidsskriftet anvender på en enkelt artikkel, selv av en betydning som denne. Skulle derfor noen «i denne søde juletid» føle en uimotståelig trang til å hjelpe tidsskriftet og norsk filateli med utgivelsen, bes underretning sendt: Redaktøren, postboks 46, Høvik.

LONDON 30. NOVEMBER 1954

Som leserne vet var 30. november en begivenhetsrik dag i London, idet Sir Winston Churchill feiret sin 80 års dag, og i tillegg ble parlamentets vintersesong åpnet av dronning Elisabeth II. Hva antageligvis de færreste lesere vet, er imidlertid at det var en særlig begivenhetsrik dag for frimerkesamlere.

Det verdenskjente auksjonsfirma H. R. Harmer Ltd. avholdt den 29. og 30. november sine salg nr. 2500 og 2501. Vanligvis serveres under Harmers auksjoner en kopp te og en kjeks. Den 30. november servertes imidlertid sherry eller whisky med tilbehør. Om dette var på grunn av «Winnie»s fødselsdag eller på grunn av jubileet skal være usagt.

Dagens auksjon åpnet med en praktfull, nær sagt komplett samling utagget imprimatur, som ble solgt for £ 2400. Den følgende lott var en samling på 334 1d blacks og 1d reds som gikk for £ 440. Etter dette fulgte en hel del poster utmerket og sjeldent materiell fra England. Bl. a. kan jeg nevne en meget spesialisert samling av ubrukte King Edward VII merker, som ble solgt for £ 500, en utagget 48 blokk 1937 4d grønn som ble solgt for £ 840, det nylig oppdagede frimerkehefte med utagget 6 blokk ½d lys oransj (S. Gibbons nr. 503 a) som ble solgt for £ 280, en nydelig samling England, brukt og ubrukt i blokker, som ble solgt for £ 1800, nydelige italienske stater, praktfullt New South Wales Sidney views, praktfullt brev med to praktfulle Norge nr. 1, stemplet Bergen, for £ 19.10.0, praktfulle gamle sveitsere, osv.

Salget ble så stoppet kl. 15.50 for dagens høydepunkt, salg av lott nr. 489, som besto av 10 422 ubrukte amerikanske merker, vesentlig i helark, av Columbus utgaven, dollar-verdier m. m. Da skred grunnleggeren av firmaet, den 84 år gamle H. R. Harmer, selv opp på podiet og overtok hammeren. B.B.C.s representant satte i gang lydbåndopptakeren, og H. R. Harmer åpnet med: «Mine damer og herrer, vi skal nå selge lott nr. 489,» ga en kort beskrivelse av lotten, og fortsatte: «For denne lott har jeg bud på £ 5000 sterling.» Mot vanlig praksis ble budene avgitt verbalt, og i rask rekkefølge jumpet budene opp med £ 1000 om gangen inntil £ 10 000 var nådd. Det var så stille i salen at en kunne hørt den berømmelige nålen,

om noen hadde sluppet den på gulvet, og så fortsatte budene i noe roligere tempo med lette sprang på £ 500 hver gang inntil £ 12 000 var nådd. Etter en liten pause kröp budene videre, £ 250 om gangen, inntil £ 13 000 var nådd. Dette bud ble avgitt av H. R. Harmer på vegne av en klient som ikke var til stede, og det så lenge ut som om dette skulle bli den endelige salgssum for lotten, men like før hammeren falt, høynet en amerikansk handler budet til £ 13 250 (265 000 norske kroner). Etter en liten stunds forløp falt hammeren, og en spontan applaus fulgte fra det fullpakkede auksjonslokale.

Min beskrivelse kan nok bare dårlig illustrere den intense atmosfære som hersket disse 10 minuttene i Harmers auksjonslokale, men jeg håper likevel leserne har fått et lite inntrykk av det store øyeblikk.

Jeg kan bare tilføye at vedkommende handler etter sigende opptrådte på vegne av en stor amerikansk samler, at beløpet £ 13 250 etter sigende er det høyeste beløp som noen sinne er betalt for en enkelt lott ved noen frimerkeauksjon, og at dette beløp representerer mer enn full S. Gibbons katalogverdi for hvert eneste merke i lotten, som ikke bare besto av prima merker, men også en hel del ark som hadde klistret seg sammen på grunn av dårlig lagring.

Selgeren av disse frimerker sies å være en eldre dame i Wales, som øyensynlig har funnet disse merker under opprydding i gamle papirer. I sannhet en innbringende oppryddning.

F. C. Moldenhauer jr.

REDAKTØREN

SØKER MEDARBEIDERE

til «The Story behind the Stamps of Norway» og til spalten «Hvem er hvem —?».

Forbindelse søkes også med samlere som vil være behjelpelig med oversettelser fra engelsk, fransk, tysk og italiensk.

NORGESKATALOGEN 1955

Herr redaktør!

Gjennom Deres spalter vil jeg få lov til å komplimentere O.F.K.s redaksjonskomité med den nye Norgeskatalogen 1955. Den er et meget godt arbeid og en stor forbedring fra 1953-utgaven. Innledningen og den norsk-engelske ordliste vil bli til stor hjelp for Norgessamlere i utlandet.

Jeg vil imidlertid komme med noen kommentarer til prisene, spesielt for de katalogiserte varianter. Vedlagt vil De finne en liste som viser noen få varianter, katalogverdien for de normale enkeltmerker, katalogverdien for variantene, antall varianter pr. 100 eller 200 og hvor mange ganger normal-variantene er priset.

Teoretisk skulle en variant som finnes én gang pr. 100 merker (et ark på 100) være verdt 100 ganger det normale. Dette er av mange grunner ikke tilfelle i praksis, noen er mer verdt enn andre, men jeg tror aldri så lite som 2½, 4, 7, 10 etc. ganger det normale.

Jeg vet ikke om varianter er populære i Norge, men jeg kan fortelle Dem at de blir utstrakt samlet utenfor Norge, og resultatet er at nesten alle Norgeskatalogens priser for varianter er for lave. Dette er ikke bare min mening, men et faktum man kan forvise seg om ved å betrakte auksjonsrealisasjonene for norske varianter.

Detaljprisen for en fin «dobbeltofot» er i dag £ 45—£ 50 mot Norgeskatalogens

£ 35. ORF i nr. 178 ser man sjelden og er verdt minst £ 3. «Brann i koret» på samme merke er så vidt jeg vet ikke en konstant variant i ordets godtatte betydning. Den finnes ikke i hvert ark. Den var konstant bare i en liten del av opplaget. Jeg tviler meget på om det kan eksistere mer enn 50—75 kopier, og dette tallet er kanskje høyt. Dobbeltofot-varianten ser man ganske ofte, hvilket ikke er tilfelle med «Brann i koret». Jeg har bare sett én slik variant, men jeg har sikkert sett over 100 av varianten av nr. 1. Med andre ord må den under nr. 178 omtalte variant være uendelig mer sjelden enn dobbeltfoten, selv om de kanskje ikke ligger i samme klasse.

Jeg ser ikke noen tilsynelatende grunn for at Abel-varianten 1302 brukt skulle katalogiseres til 133 ganger normal pris, mens E.EN brukt fra skilling-utgaven potshorn bare er katalogisert til 4½ ganger normal. I forbigående nevner jeg at den gjengse pris i Storbritannia for både HENSIK og 1302 er ca. £ 3.

Da Norgeskatalogen blir meget brukt utenfor Norge, hvor variantsamling kanskje er mer populært enn i Norge, kunne det kanskje være mulig for katalogens redaksjonskomité enda en gang å overveie sin prispolitikk for norske varianter. Hvis jeg på noen måte kan være til hjelp, står jeg mer enn gjerne til assistanse. Jeg vil også minne om at noen få andre varianter

Kat.nr.	Variant	Pris normal	Var.pris	I var.pris ant. merker	Varianten priset ganger normal
1.	Dobbeltofot	40.00	650.00	200	16
2.	«Madonna»	27.50	100.00	100	4
16.I	E.EN	10.00	100.00	100	10
16.II	E.EN, brukt	8.00	35.00	100	4½
16.II	E.EN, ubrukt	1.50	15.00	100	10
130.	Brutt hale	0.40	6.00	100	15
174.	1302, ubrukt	0.60	20.00	100	30
174.	1302, brukt	0.15	20.00	100	133
178.	«Brann»	0.15	3.00	?	20
178.	ORF	0.15	3.00	100	20
181.	NQRDKAPP	0.80	10.00	200	12½
246.I	Lukket hale, ubr. .	0.60	15.00	200	25
246.I	Lukket hale, br. .	0.05	7.00	200	140
282.	Lukket hale, ubr. .	0.30	3.00	200	10
282.	Lukket hale, br. .	0.03	7.50	200	250
295.	NORGE	0.40	1.00	100	2½

fra Norge burde få katalogstatus. Vi har 1914-utgaven 5 øre PCST og tverrstrekk over T i POST, 20 øre i 1914-utgaven med halen på 2 projisert inn i O. Alle disse ligger i kr. 100-klassen på det britiske marked.

Capt. K. Jahr,
2 Priory Ave., Lincluden, Dumfries, Scotland.

The Scandinavian Collectors' Group, London.

I slutten av 1952 sluttet engelske samlere, interesserte i de nordiske lands frimerker, seg sammen i en forening som fikk navnet *The Scandinavian Collectors' Group*. President for foreningen er den kjente filatelist Roland King-Farlow. I vinterhalvåret holdes regelmessige møter i The Swedish Church Hall, 11 Harcourt Street, London W. 1. Foreningen er meget virksom og er allerede gått til utgivelse av et stensilert tidsskrift, «*The Scandinavian Contact*». Dette tidsskrift er meget interessant og vil ganske sikkert også være til nytte for norske samlere. Prisen er 1/6 pr. nummer, medlemmer får det gratis.

Vi vil anbefale norske samlere å melde seg inn for derved å støtte gruppen i dens arbeid. Kontingenten er 7/6 pr. år + innmeldelseskontingent 2/6 d. Innmeldelser kan sendes til foreningens sekretær, *H. T. Pritchett* — 119, Earlam Grove, Forest Gate, London E. 7.

Blekkannulleringer på Norge nr. 1.

Stedsannulleringer: Aurdal, Biri, Brønø, Dale, Dahl, Edø, Froen, Hanø, Harstad, Havnæs (?), Havnvik, Hedalen i Valdres, Hillesø, Holden, Hole, Hougsund, Kløven, Lereim, N. Land, Søndre Land, Løten, Mo, Molde, Mostadmarken, Nordalen, Nyborg, Noterø, Øksnæs (?), Østraak, Repvaag, Rissen, Sandtorv, Stangvik, Stordøen, Stod, Stord, Støt, Trøgstad, Tønsberg, Wæblungsnæs.

Nummerannulleringer: 8, 23 (?), 94, 129, 133, 168, 179, 192, 194, 195, 207, 227, 242, 304, 325.

Skipsannulleringer: Æger, Constitutione, Fjalir, Halden, Prinds Gustav. (Herr Biering nevne rogså Gyller, men dette er ukjent for meg på nr. 1.)

Navnannulleringer: Jensen, H. Evensen og Chr. Nilsen.

Ennvidere er kjent: Hitteren Jernbanen som må anses som en jernbaneannullering, og et nr. 1 på brev annullert med «PR. EXPRESSE».

En statistikk basert på mer enn 5 000 eksemplarer av Norge nr. 1 viser en pro-sentsats av mellom 4 og 5 for blekkannul-leringer, mot 50 % riststempelannullerin-ger, 30 % nummerannulleringer og 15 % stedsannulleringer.

Rene Van Rompay.

Den 3. januar 1955

BRUK TIDSSKRIFTETS FØRSTEDAGSKONVOLUTT

i det internasjonale for-
mat 16½ cm X 9½ cm.

*Fås i alle frimerkeforret-
ninger og en gros fra*

ANTON HOLMBOE
Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo.

Et hundre år. Den menneskelige kontakts første tjener.

Noe av det viktigste for oss mennesker er å få kontakt, først og fremst med våre medmennesker, dernest med vårt arbeid. Mange kan synes dette er selvfølgelig og innlysende, men dette skrives først og fremst for folk som mangler kontakt, som lider under det, og som kanskje direkte må læres opp til å tre i forbindelse med andre individer og virksomhet de skal leve av.

Når jeg har satt i overskriften dette med kontaktene, så er det fordi vi sikkert i jubileumsåret for vårt hederkronede Norge nr. 1, med løven som holder øksen mellom labbene, vil se atskillig avisstoff om den nye tid som frimerket gir varsel om, men det blir kanskje ikke alle som kommer til å gi seg av med filatelistisk filosofi i min regi.

Etter en rent subjektiv oppfatning mener jeg at frimerkets aller største betydning ikke ligger i at det fremmet handel og omsetning, for ikke å tale om skipsfart, men at det er opphav til milliarder av tråder, knyttet fra mann til mann hele kloden rundt. Hvilken betydning dette har hatt for det enkelte individ og for utviklingen skal være usagt, men at den er enorm, er hevet over tvil. Vi står i en ubetalelig gjeld til vårt første, som alle senere frimerker.

Men for å komme videre til den store internasjonale hobby som frimerket også har vært opphav til, så eier nettopp denne hobby en magnetisk evne til å knytte mennesker med samme interesser sammen, og til å aktivisere dem.

Selv har jeg hatt mange inspirerende gleder på denne konto. Blant annet korresponderte jeg i mange år med en skipshandler ute i Stillehavet som én gang om året dro rundt til avsidesliggende øyer med forsyninger. Han sendte da ofte brev til meg med morsomme frankaturer og sjeldne stempler, og skrev interessante kommentarer.

Mange andre regner jeg fortsatt som mine venner, og nå er det flere jeg brevveksler med som praktisk talt aldri skriver om frimerker mer, men om «general conditions» i vedkommende land, ofte med personlige kommentarer av stor interesse, da det gjelder ting som ikke omhandles i

dagspressen. Filateliens vies gjerne et P. S. på foten av brevet, hvor også de siste frimerkenyheter er festet i en dertil egnet liten konvolutt.

Til sist vil jeg gjerne animere alle interessenter til å gå mer inn for stempel-samling. Det er ennå — hva nyere stempler angår — store upløyede områder, og jeg skal nå bare gi et par små tips.

Vi har en rekke steder her i landet, vesentlig blant byene, som ikke sjelden enten skifter poststempler eller får helt nye sådanne — eventuelle maskinreklamestempler som f. eks. «Utstilling fra og til», byjubileer etc. etc. Der oppstår i årenes løp mange varianter, og det er morsomt å montere disse, gjerne pent utklippet og montert på svart eller mørkt underlag.

Selv samler jeg stempler helt fra 1855 på de fleste eldre norske merker, og vi har også kataloger som gir opplysning om hvilke stempler som finnes, og likeså en viss verdimessig vurdering.

Man kan jo også gjøre det som ligger nærmest — nemlig samle på skipsstempler — og da begynne med konvolutter som bærer navn på skip i vårt rederi og videre brev med kystruter som f. eks. Kirkenes/Bergen, Bergen/Newcastle, Sogn og Fjordane, osv. Mange av våre kystruter har også mange varianter markert med bokstavene A-B-C osv., og det samme gjelder jernbanestempler, f. eks. Bergensbanen, og enkelte bilruter som også transporterer post.

Jeg står gjerne — så vidt mulig — til disposisjon med videre opplysninger og hjelp for alle som måtte ønske det.

Tak for 1954, og godt hobbyår i 1955!
Oslo, 6. oktober 1954.

H. Thrap-Meyer.

Skrevet for Wilh. Wilhelmsens husorgan.

Har De abonnent
på Håndboken?

Henvend Dem til tillitsman-
nen i klubben eller direkte til
Norsk Filatelistforbund,
Bergen.

Bøker og tidsskrifter.

Frimärks-Nytt heter det eneste frimerketidsskrift på svensk i Finland. I løpet av dette år er utkommet 6 nummer, men til neste år er det hensikten å utgi 8. Tidsskriftet er ikke stort av format — 15×21 cm —, men har et ganske betydelig abonnentantall. Fra 1955 av vil hvert nummer bli på 20—24 sider. Særlig betydning vil tidsskriftet ha for norske samlere som søker kontakter i Finland. Adressen er: Brändövägen 96, Vasa.

«Frimärken som hobby» av Rolf-Bertil Eklund. Bokförlaget Forum, Stockholm. 12×17 cm. 256 sider. Pris heftet sv.-kr. 8.75, innbundet sv.kr. 11.00.

Sivilingeniør Rolf-Bertil Eklund, som også vil være kjent av mange norske samlere, har som så mange andre begitt seg ut på den filatelistiske forfatterbane og har i serien «När — Var — Hur» utgitt et bind om frimerkene som hobby. Eklund hadde alle forutsetninger for å kunne skrive en slik bok, og han innfrir nesten alle forventninger en har, når en gir seg i kast med boken. Den vil ikke bare interessere nybegynnere og forklare dem de første skritt inn i filateliens jungel, den bør også i høyeste grad interessere langt framskredne samlere. Kapitlene om montering, papir og vannmerke og frimerkenes framstilling, er glimrende skrevet og ypperlig illustrert, ja, jeg tror at kapitlet om frimerketrykningen er det beste som finnes i filatelistisk litteratur på et av de nordiske språk. Alle klubber bør anskaffe denne boken ntl sine bibliotek for at så mange som mulig kan få forøket sine filatelistiske kunnskaper.

St.

Catalogue Prinex Belgia. Les Editions Philac, Bruxelles. 13.5×17.5 cm. 88 s. Pris b.frc. 20.00.

Denne hendige lille katalogen over Belgias frimerker foreligger nå i sin 29de utgave. Uten å gå altfor meget i detaljer inneholder den alt hva en Belgiasamler må ha i sin samling, med angivelse av de nettopriser (derav katalogens navn) til hvilke man kan kjøpe merkene hos belgiske handleere.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsiktede referater kan ikke påregnes inntatt.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

holdt møte nr. 278 — årsdagsmøte — mandag den 8. november i Central Hotell under ledelse av formannen, ingeniør Sverdrup, som åpnet møtet med å holde minnetale over vårt avdøde medlem Sven Thorgersen. Han var medlem nr. 38, opptatt i klubben 10/2 1930, og ville om snaut et halvt år blitt 25 års jubilant blant oss. Thorgersen var et meget interessert og aktivt medlem, han deltok i alle år i klubbens møter og arrangementer, et medlem som klubben benyttet seg av i fullt monn og hadde meget glede og nytte av. Klubben hedret ham ved å tildele ham «Sølvpostens Ridderkors» ved klubbens 25 års jubileum den 10. november 1954.

Referat fra foregående møte ble lest opp og godkjent uten merknader.

Etter at innkommet post var gjennomgått, ble møtet foreløpig hevet, og medlemmene gikk til bords og fikk servert «torsk med tilbehør i vått og tørt», slik som vanlig er på vårt novembermøte, en meget hyggelig foreteelse som etter hvert er blitt litt av en tradisjon i klubben. Før maten hilste formannen vårt medlem, herr ing. Engesgaard, og gratulerte fordi han hadde fått Kongens fortjenstmedalje i gull. Ved bordet ble nestformannen, herr Breda Sørensen, tildelt 25-årsnålen. Herr Engesgaard takket for maten.

Da den nydelige torskerett var vederfaret all rettferdighet, ble møtet satt igjen, og vi fikk herr Breda Sørensens årlige katalog-kåseri.

En tippekonskurranse avsluttet det meget hyggelige møte, hvor 27 medlemmer var til stede.

O. H. F.

STAVANGER FILATELIST-KLUB

Møte nr. 502 ble holdt 7/9 1954 i Victoria Hotel. Formannen ønsket velkommen og fastslo hva der fra denne klubs side så mangen en gang tidligere var fremholdt, nemlig at hensynet til den kunstneriske utførelsen ved norske frimerker i høy grad er mangelfullt, og det ble vist frem et nr. av Radiobladet som på første side gjengir det jernbanefoto som et av våre nye frimerker har som motiv. — Formannen minnet om telegrafens 100-årsjubileum i Norge, og 100-årsjubileet for frimerkets innførelse den 1. januar 1955, samt den store frimerkeutstillingen i juni 1955.

Etter at en del post var kunngjort, ble ordet gitt til borgermester Bertr. C. Middelthon, som kåserte over emnet «Muntre minner fra krigens tid og min kamp for «Nordisk»». Borgermesterens sprudlende fortellerevne ble vel mottatt med ap-

plaus da formannen takket for kåseriet. — Etter en kort forfriskningspause med servering ble så møtet hevet.

Møte nr. 503 den 21/9 1954 i Victoria. Meldinger gjennom posten ble kunngjort for medlemmene, og det ble bl. a. fremlagt prospekt over den svenske jubileumstuttsilling i juli neste år. Viseformannen gjennomgikk en del prisforandringer i den nye Afa. Videre berettet han om en nylig foretatt reise i Sverige. Formannen nevnte at Afa var utvidet med 48 sider, og fremviste også ny Zumstein. Det ble berettet om nytt svensk frimerke som til en forandring hadde en svensk kvinne avbildet. Det ble også talt om at fremmøtet var slett og at mindre byer viser en langt større fremmøteinteresse. Vi må forbedre oss på forskjellig vis. Til sist en mindre auksjon.

Møte nr. 504 den 12/10 1954 i Victoria. Post ble referert. Yverts nye 3 binds katalog ble fremvist. Formannen leste opp en artikkel om FN's administrasjon med dens postvesen og frimerker. 80 prosent av disse frimerker blir solgt til samlere. Det morsomme er at sjefen for FN's postadministrasjon er en nordmann, Reidar Tvedt. Til slutt etter pause en auksjon.

Møte nr. 505 den 26/10 1954 i Victoria. Post ble referert, og klubben hadde fått takkekort fra borgermester Middelthun, som av viseformannen var overbrakt blomster på sin 75-årsdag. Artikler fra bladet «Frimærke-Nyt» ble lest og en del nyheter ble kunngjort, bl. a. om Holland som kommer med frimerker med fluoriserende farger. Viseformannen minnet om årsfesten og at Kragmo ville syne fram en film. Det ble henstilt til medlemmene å ha festauksjonen i kjærlig erindring. En prate- og byttepause hadde vi, og så en mindre auksjon.

Sekr.

Stavanger Filatelist-Klubs 29. årsfest ble holdt i Håndverkerrestauranten lørdag 13. november. Brannsjef Evensen, Berge og Krogh sto for arrangementet. 23. medlemmer fant at de ikke ville svikte tradisjonene, og deltok i festen. Det ble først en cocktail, og så ble det servert suppe, surstekt med grønnsaker, og rødvin til maten. Herlig tilberedt mat, og medlemmene i feststemning. Formannen i festkomiteen bød velkommen til bords og håpet alle ville hygge seg som ellers på våre fester. Det var korte og hyggelige taler. Klubbens formann ga nesten som en selvfølge ordet til Sigvaldsen, som også denne gang hadde mange gode ord å si om filatelien, hvilken verdi den gir oss på så mange måter, — ikke regnet i kroner og ører, men i ungdommelig glede, avkopling og fred i sinnet. Formannen takket Sigvaldsen for de gode ord og nevnte at interessen for filatelien går i bølger. Han utbrakte en skål for medlemmene, til veteranene og stifterne. Det var hyggelig å se så mange av de eldste medlemmene til stede på møter og fester. Skålen ble rettet til borgermester Middelthun, som svarte og mintes stiftelsen av den første frimerkeklubben i Stavanger. Formannen takket og leste et festtelegram.

Ordet ble gitt til Eiler Kragmo, som ga urpremière på sin film «Rogaland i farger» — en rekke flotte opptak.

Etter første del av filmen ble det kaffe og likør

med samtidig utlodning av frimerkeinnstikkhefte, lupe m. m. samt et tresnitt som ble forært festen av Søren von Krogh. Kragmo viste annen del av filmen. Formannen takket, og medlemmene ga sin tilslutning ved applaus. Sigvaldsen hadde laget i stand en morsom tippekonsurrans med frimerkepremier. Det var ingen som greide 11 rette av de 22 navn på listen over land som fremviste hvert sitt frimerke. De to beste hadde 9 rette svar hver.

Flere av medlemmene hadde ytet en hel del gode frimerker som gav til festauksjonen, som gikk hurtig og livlig for seg, samtidig som pjolteren ble brygget. Det var en stilig og hyggelig fest.

Møte nr. 506 ble holdt 23. november i Victoria Hotel. Formannen tok opp vårt forhold til forbundet og tidsskriftet, og det ble besluttet å gi vårt mishag tydelig til kjenne hva angår hvor mange tidsskriftnummer vi fikk igjen for den forhøyede kontingent gjennom de siste par år. Men vi er glad for at redaksjonen nå er i de beste hender. Formannen gjorde oppmerksom på at det i år er 25 år siden han var med i den første katalogkomiteen for Norgeskatalogen. Den nye 1955 katalogen ble gjennomgått ganske hurtig, og det ble påvist en del forandringer i priser, med tildels ganske sterk stigning. Det ble en prate- og byttepause med litt forfriskninger, og så ble det en livlig auksjon over en hel del norske, ubrukte firerblokker.

Søren von Krogh, sekr.

AALESUND FILATELISTKLUBB

holdt årsmøte onsdag 1. desember, under ledelse av formannen, politimester Håkon Holmsen, som åpnet møtet med å ønske alle vel møtt.

Av årsberetningen som ble lest opp av sekretæren, framgikk at det i arbeidsåret har vært holdt 17 medlemsmøter med et gjennomsnittlig frammøte av 11 medlemmer. Klubben har i år fått 3 nye medlemmer, og har nå i alt 44. Den 6. mars 1954 døde Nils Olsen, og dermed er et kjært og skattet medlem borte. Holmsen holdt en vakker minnetale på medlemsmøtet 24. mars. — Flere av medlemmene har holdt interessante kåserier. Dessuten har det vært avholdt gjettekonsurranser og gratisutlodninger. Mange medlemmer har gitt frimerker til utlodninger, og det er på denne måten kommet inn atskillige kroner i klubbens kasse. Som gave fikk klubben den 27. januar et flott Holbech frimerkealbum; dette er også blitt utlodt, og det innbrakte kr. 101.00.

Regnskapet som ble referert og godkjent, viser at klubbens økonomi er ganske god.

Valgene fikk dette resultat: Formann: H. Holmsen. Øvrige styremedlemmer: O. Kittelsen, P. Engeland, K. Salkjelsvik og H. Gjøsund. Varamenn til styret: O. Røssaak og O. Vegsund. Revisorer: Osc. Johnsen og E. Endresen. Bytteforstander: M. Liseth. Bibliotekar: K. Salkjelsvik.

Peder H. Misund, som har vært klubbens sekretær siden 1951, frasa seg denne gang jenvalg, og idet han takket for den tillit som i denne tid er blitt vist ham, ønsket han klubben lykke og framgang i tiden som kommer.

P. Engeland.

Ønsker utvalg og tilbud av

Norge UBRUKT for 1914, især følgende:

Nr. 9 t. 3. Nr. 36. Nr. 40 I a. Nr. 40 II a og b. Nr. 51 I - 51 II b - 51 III b - 52 II b. st. v.m. - 52 IV b - 53 VI utakket - 54 II a, papir B & E - 54 II b - 54 II d.

Tannlege Johan Havstad — Grimstad.

Benytt julen til å sende meg Deres manko-lister for Tyskland, Holland, Skandinavia. — Norske massevarer tas gjerne i bytte. Særlig god pris betales for posthorn, Løve II og eldre tjenestemerker.

T. G. Solheim, Industrigt. 60, Oslo.

Send 1000—2500 b. frimerker eller 100 × 10, 100 × 25, 100 × 50 forskjellige fra Deres land, og vi sender samme mengde Holland.

Frim.forr. A. de Man. Gen v. d. Heyden-str. 20, Dordrecht, Holland.

Austria collector wanting exchange.
Postamt 49 — Fach 27 — Vienna, Austria.

Send straks i egen interesse et brevkort med oppgivelse av navn og adresse samt samler-områder. Jeg har en overraskelse til deg . . .
Henning Nielsen — Postboks 17, Algård.

Norge nr. 29 oppgr., nr. 52 IV og 56 grovtakket, nr. 67 ekstratype, byttes, event. selges.
Wiegand Hansen — Rosenstykket 9, København, Vanløse.

Bytteannonse på 30 ord i frimerkeblad i Finn-land, på svensk språk, koster kr. 5.00 i ust. frimerker. Ab. på bladet koster kr. 5.00 pr. år i ust. frim. Bladet utkommer med 8 nr. årlig.

Frimärks-Nytt — Brändövägen 96, Vasa, Finland.

Med bytte for øye søkes forbindelse med sam-lere som interesserer seg for platning av Nor-ge nr. 3 og 5.

Wiegand Hansen — Rosenstykket 9, København, Vanløse.

En byttesannons (20 ord) i *El Eco Filatelico*, världens största spanskspråkiga frimärkstid-ning, införes för endast 7 int. svarsakuponger.

Nils Norin — Box 93, Mora, Sverige

FØRSTEDAGSKONVOLUTT

Norsk Filatelistisk Tidsskrift vil i anledning av det første nor-ske frimerkes 100 års jubileum utgi en spesiell 1stedags-konvolutt for de tre frimerker som utkommer den 3. jan. 1955.

Format: 16½ × 9½ cm.

Pris pr. stykk kr. 0.50.

Konvoluttene vil bli å få i ALLE FRIMERKEFORRETNINGER.

En gros fra: **ANTON HOLMBOE** — Prof. Dahls gate 53 B — Oslo.